

Pulcer quid faceres/qd in oī pte decor? Omni cū plenus sorde/supbis homo? Dicis diues sum nec eges/nescis qr paup? Audus/cecatus/vilis es atqz miser. Prospā sors nutrit ē hui? subdola pestis Aspera sanat eam, pspriore manu. Unus vt epatrio ventoso corde careret Demone verari quesit/obtinuit. Ergo qd aduersas tāto fugim? studio res Lōsulimus sortes/fidimus in medicis. Sed nolo tentare denū dices/agis apte. Si tameu anteferes p̄sidiu; domini Angelicum si subsidiū/si spemq; fidemq; Lura nec humanis sit nimis auxiliis. Lura supflua fit/si pl? si nō vt oportet. Nec p p̄ione conditione statu. Tu corpus resoue/tu cura sedulo carnem Quid nūs cōfestim putre cadauer erit? Spūs eternus datus est tibi/iure colat. Atqz bumilis/mitis/vilis/et esto tibi.

Finit.

Sequitur sermo de penitentia factus p eundem dominum cancellarium/in cena domini.

Si non lauero te/nō habebis partem mecum. Joh. xij. 7 in euangelio p̄sentia liter recita/ to. Amplius laua me domine ab iniuitate mea et a pecca/ to meo munda me. qr coinqnauit me mi/ nis ne ad p̄niciandum sc̄m verbū tuu; vir pollutiis labiis reprobus et incircumi/ sus inueniar. Dale nimiz p̄sumit sordes alienas vel loquendo vel opando tergere qui totus peccati voluntabro demersus est. Quamobr̄ tibi domine iesu/non tantu; pedes affectionum sed etiam caput inten/ tionum et manus operationum ad ablue/ dum offero. Irrora desuper distilla pluui/ am voluntariam gratie tue. quatenus per/ venam oris mei egreditur verbum plenū virtutis. et bene sonans. quo per auditum suscepito. mundi fiant omnes ppter sermo nem tuum. digni quoq; inueniamur habe/ re partem que re promittit mundis corde. quia ipi te deum videbunt. Fiat hoc illa. i tercedente mundarum mundissima matre tua quam interpellamus ppter hoc atqz sa/ lutamus dicentes. Ave gratia plena. Si non lauero te tc. Dura valde qz tremenda sententia. si non lauero te. non habebis p/

tem mecum. Attendat vestra deuotio que sit pars cuius ablationem dominus cōmi nature ei qui lotus ab eo non fuerit. et agno/ seet qr hic summa p̄upertate miseria et ca/ lamitate p̄mitur. Quippe pars ista domi/ nus est. qui se mercedem magnam et om̄e bonum nominauit de qua gloria abundus p̄pheta totus exultauit dicens. Deus cor/ dis mei et ps mea in eternum deus. Pro/ qua insup commendatur maria quia opti/ mam partem elegit quem non auferetur ab ea. cui pars hec vberima et maxima por/ tio non sufficit/numis avarus vel stolid? ē Quid est igitur dominum dicere. Si non lauero te/non habebis partem mecum. ni/ si eum dare patenter intelligi. si non lauero te. nō habebis me. separaberis a me. Por/ ro quid vltra pfecto reliquum est. nisi vta/ lis illotus/piciatur a facie dei/etiam a soz/ te sanctoz. eatqz maledictus in ignem eter/ num cū illis. quoqz (sicut apocalipsis scri/ bit) pars erit in stagno et igne ardenti sul/ phure. Ignis quoqz grando nix. glacies spiritus pcellarum pars calicis eoz. Si pars vero illotoz tam horrenda tam intol/ erabilis dicitur. de toto quid expectandū censemus. Maledictus qui partem suam hoc modo facit deteriorem. Terreat igi/ tur vnumqueqz nostrum viri patres et fra/ tres. terreat et erudiat hec formidanda ni/ mis sententia. si non lauero te/ non habebis partem mecum. Primum erat ut viuēdo inno center/custodiremus nos immacula/ tos ab hoc seculo. nūc vero qr polluta ē no/ stra mens et cōscia. superest ut lotio diuina nos emūdet. Sed vnde sordes in nobis. Undiqz pr̄s. Polluit nos supbia inui/ dia ira accidia te. Polluit nos sicut olim in lege immūdus cibus et hoc p malam de/ lectatiōem. Polluit nos immūdus mor/ bus vt lepra p malū consensum. Immūdus tactus in ope. Immūdus locus in p/ uersa cōsuetudine. Polluit nos p omnez modū ps quā arbitramur nrā esse/mun/ dana cupiditas. que est ps vilis vana fra/ gilis et damnosa. Talem ptem figuratam habemus in Nabugodonosor. de q Dani/ elis. iiiij. Cū feris p ses? i herba terre. Cor eius ab humano cōmūte et cor fere defei. Attendite vilē societatem. qr cū feris care/ tibus sensu. Et nonne homo cū i honore esset non intellexit: compatus ē iūmetis i/ sapientibus tc. Vide vilē possessionem.

Sermo de penitentia

quia in herba terre. Et quid herba terre nisi terrena felicitas. de qua propheticus sermo. **D**ane sicut herba transeat. mane floreat et transeat. vespe decideret induret areat. Deniq; cōsidera vilem cōmutationē et cor fere deturei. Fera et si nō haber sapientiam. rerū mētū crudelitatem. Sic illoti bestie sunt in humana effigie latitātes sc̄m verbū Senece et Boetij. Deductōe omittō. **S**ed vnde vobis lotio? Attēdite qz lauat nos ab iniquitatis n̄is magz et dñs noster iesus xp̄us. Effundam inquit sup vos aquam mūdam. Alioquin si non lauerit nullus mūdabitur. nemo nō priuabitur pte sua. Lauat autē. Quō lauat: ministerio penitentie salutaris. que velut lōtrit sagacissima diligens et virtuosa/ preparam aquaz in cōtrione. abluit in cōfessione extergit in satiffrone. Sic restituī pars nostra dens/ in pfecta recōciliatione. Felix pars. qz velut pars beniamyn/ supatin qn pribus/ ptem immūdoz. In bonis nature que regantur. In bonis fortune q posidentur. In bonis gratie gratis. date que multiplicantur. Deniq; in bonis grē gratificantis. et glorie beatificatis a quibz alij priuant. **A**nimaduertat vnuquisq; nostrū/ quid dicat xp̄us quid ve intelligat ad nostrū documenū. si nō lauero te zc. Ita dicebat mihi ip̄a meditatio mea cōtexere sermonem cōsequenter de lotione peccatorum p ministeriū penitentie/ cuius est hoc officium desup commissum p restitutione partis nostre. Offerebat se concordantie et distinctiones sine numero de scripturis/ p dilatatoe psecutionis pmissoz. tum ecce inter meditandum et studendum/ irrumpere visa est secretum thalamū cordis mei. p̄stis improba/ scientia inflans curiositatē notie germen. portentuosa mater eadem et filia. Monstrum heu horrendum ingens. Hic ambulat in magnis et mirabilibz sup se. Ponit in celum os suum et lingua eius trāsit in terra. caput quoq; inter nubila cōdit. quia ibi est tenebrosa aqua in nubibz aeris. **H**ec postq; animaduertit pergere me yrde penitentia loqrer. pepulit me. ad cuius impulsū cum tremissem et faciem conuertissem. ip̄a me torua indignabū daq; animositate suscipiens et arrogans est et tumida. Abi inquit in malam horam tuam. quid cogitas. quid ordiris. quid pusillus iste et degener animus. obrepit tibi

vt famam negligere ut perpetuam conflare nō horreas infamiam. Quid me specas ita. dum omissis considerationibz altis et subtilissimis speculationibus materiam communissimam assumis. quasi in eadem iugiter cantilena nugatoria perseueres. quasi pueriliter vulgarissimum carmen afferas vel efferas. Linque humiles materias. nunquid defunt tibi misteria/ lōge plus difficultatis et vere laudis habentia/ circa sacramentū altaris et benedicte passionis Ilicitum ingenium. tuam manifesta eruditōem. et am viris omni doctrina supeminēter eruditis. An ignoras vbi loqueris. Adde q materia de penitentia/ non accuratū stilum vel elaboratū sed quotidianum exigit. qd locutionis genus quasi sordidū iam apud modernos disolutum floccidū et naufragans cōtemnitur. p̄sartim in sermocinalibus extra scholam. Nonne demum habet in promptu quilibet materiam. banc de penitentia/ q doctores copiosissime tractatam. iij. sententia rum et in summis atq; tractatulis cōfessorum. Quisquis ea legere voluerit p̄in telliget. Præterea queso non te casso labore fatiges. nēq; turpem risum tibi suscites. **H**oc modo scientia inflans stomachando loquebas. tum esursum elapsa est sicut placuit altissimo charitas edificans cuius introitum decorēt et aspectum scientia inflata que et supbie spiritu et inuidie tota vegetabatur ferre non valēs/ mor abscessit tūc charitas sic orsa est. Te nō fallat p̄cor. p̄cor non abducat meretrix hec pessima. scientia inflans curiosavana garrula quietis impatiens. que sub specie vana subtilitas/ mente sibi deditas euiscerat torquet. veluti quibusdaz minutis muscularū aculeis. Hec gignit pruritū nō extinguit. Huius hec occupatio est semp disceret nunq; ad scientiam virtutis. puenire. arrogantiores q omnibus hominibus suos efficere sectatores. Hanc desere. delectent te vtilia magis q̄ subtilia/ ad imitatiōem illius qui loquitur p̄ prophetam. Ego deus docēs te vtilia. Nūquid non. in tanta temporis egestate/ in tanto discrimine rerum. in tali mortis incertitudine docendi sumus viuer potius q̄ disputare vel acute fatigari. Quod tibi p̄cipit de inq̄ sapia illa cogita sp̄ Porro si q̄tudie peccado sordescim. qd salubrus qd ve cōsulta q̄ vt denīa lotio crebro

In cena domini factus

4

loquamur. Ante queramus. assidue p̄tra ctemus. Q̄ quo sibi videntur sapientes in oculis suis. quo litterati et docti q̄ hec necessaria ideo nesciunt. quia velut facilia legere retinereq; despicerunt. qz insup tempus ingenium curam in sua curis cōtriuerunt. qz deniq; bonam vitam que talii optima doctrinæ est. colere neglexerunt. quos tandem si deo p̄picio resipiscere contingat si ad meliora studia mentem diuertere. p̄i gebit affirmo pudebitq; tempis acti. Quia re:q; fessi et contracti nihil inueniēt deviū uero labore suo nisi vanitatem arguendā et curam supfluam. sentientq; vix se discipulos idoneos ad illa cogitanda. in quib; dudum magistri esse debuerant. qd et falso crediderant. qz tam ceca semper tam insolens. instantis scientie arrogantia. Sentient ad extremū nihil difficilius esse arte bne inveniendi. nihil plane subtilius. nihil sublimius atq; diuinius. Perge igitur ut cepisti. neq; sermonem de lotione pedū anime hoc est. affectionū. quōlibet interrūpe. hoc necessitas quotidiana. hoc instans pasche festiuitas qua verus agnus dei cū azimis sinceritatis et veritatis. edendus ē. Hoc p̄ sens societas eoz qui non se solos sed alios habebunt erudiendo lauare. flagitat et exposcit. Attuero tradita sunt hec in libris theologoz copiose. tradita sunt. scio etiā veritas altera que non tradita est. nec yā cat omnib; omnia legere. et habet quid latentis energie viue vocis actus et in aures transfusa fortius sonat tenacius memoratur. Charitas hec suadens credite p̄ sua sit facile monitis suis obsequi. Unde gloriōr in dño de cuius munere est modestuz piumq; quodlibet ingenuū. Remāseratamen scrupulus aliquis si materiaz hāc de penitentia lotrice mentis optimi. tracare cōuenientius oportet vel declamitorio more vel scholastico. Primum accuratius et venustius est. alterū acutius et quodammodo verius estimatur. Primum magis ac cōmodatur affectui. s̄m intellectui. Primum plus allicit. Scdm plus instruit. Tādem ex circūstantia tempis et p̄ auditoz qualitate inductus sum scholasticū moē gerere. Quotidianus nanq; sermo est et scholis visitatus. nec rursus egemus interprete si intelligatur etiam a parum intelligentib; bene satis est. Omitatur ornatus. nisi q̄ spō te prouenerit. Dicamus in primis alti-

us repetentes. q̄ lauat nos christus ministerio penitentia salutaris. que penitentia haurit aquam et quodammodo fundit in peluum cordis nostri per contritionem. ab lūset sordes ejicit per confessionem. exercit desiccat et clarescit per satisfactionem. Hec tria per ordinem nunc egit emundator noster christus misericordia. lauit. extersit. Hec diceudoz summa est hec tria notasse lego psalmistam. Dixi confitebor ad uersum me tc. id est firmiter. posui. ecce cōtritionem. In iusticiam meam domino. ecce confessionem. Et tu remisisti impietate peccati mei. ecce satisfactionem. Errans alibi. Iniquitatem obio habui. hec est cōtritio. et abominatus sum. hec est confessio que extra vomit abominabile peccati sorde. Et legem tuam t̄ dilexi tc. Hec est satisfactionio in custodia legis dei. Hunc per traciemus triplices huius officiū cōditioenes. quasi iter trium dierum perambulantes. Et quia in paucioribus via magis re totam sub brevibus terminis atq; methas phoris coartemus.

P Taq; p̄ lotione nostra mīstrata. quam contritio non qualemū sed calidam. mundam. amaram. uam crebram. et cōtinue scaturientem. Iusta que quattuor. quadruplex est de cōtritionis qualitate cōsideratio.

D **R**imā cōsideratio aqua contritionis sit calida. hoc fit per cōuerzionem in deū. fides spe et charitate subnitam. Sicut homo auertens se a deo et conuersus ad creaturas. sordes contrahit. sice contra mundatur. Hoc est quod dicitur s̄ta doctoribus. quia quattuor requisita sunt in contritione. Conuersio ad deum. auersio a creatura. Infusio gracie. et expulsio culpe. Hunc calorem non habet aqua illorum qui dolent de peccatis solo timore. re pene. sicut fit in iā damnatis et in cōdemnatis. sicut communiter euenit in morte ubi affectio commodi que gelida est et nō iusti dominatur. Quo circa sequitur expediens esse puenire horaz mortis ad hau riendum hanc aquam et calefacienduz. et bona et quotidiana meditatione. Signū frigiditatis est. si homo crederet diu vine re. veller diu permanere in peccato. Non sic ille q̄ dicebat. se nō minus seruitur dō si p̄staret certissime q̄ milles annorum spacio.

Sermo de penitentia

protracturus esset vitam. Sic illa que cogitans de inferni suppliciis et de odio dei regnante in damnatis supplicabat ut etiam si damnaretur tamen deum diligenter. sic Job. Etiam si me occiderit tamen in ipso sperabo.

Secunda. Preterea sit aqua mūda contritiois. Hoc dicit ppter eos qui cum suis lachrimis miscent ppositum delinquenti vel involuntate peccati huic vel istius manent vel a manifestis peccatis occasionibus nō declinant. Hecturbida aqua est non mūdans sed inquinans. Sed querer q̄s. Optet ne contriti firmiter credere q̄ de cetero non peccabit. Plane non op̄tēt. Imo formidandum est de ruina. alioquin temeritas esset qualis in petro. Siquidē aliud est pponere et velle non peccare p futuro. aliud de hoc ipso presumere. Dixerūt in hac parte doctores aliqui q̄ sufficit negatiue se habere. hoc est nō habere actuale ppositum peccandi. p̄sertim cū additnr confessio sicut dicunt de baptismo q̄ nō opponit obē. Aliorū rationabilior et sanctis conformior est sententia q̄d oportet positivē detestari peccatū et de meliori vita pponere. Lopantur autem ppositū illud timore; et tremorem de casu. sed non amorem delinquendi.

Tertia. Rursus tertio sit aqua cōtritionis amara. Hāc habere volebat q̄ dicit. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine aie mee. Notandū tamen q̄ duplex est amaritudo talis. Una ex dictamine rōis et sua deliberatione detestando peccatū. et hec ē virtus imperans dolorem. Alia sequit amaritudo in sensu si non sit indispositio complexionis vel consuetudinis vel aliude. et hec non semp̄ erigitur. q̄r nō semp̄ est i protestate nostra flere sensibiliter etiam cū vellemus. imo et in aliquibus dolor iste possit esse nim̄ et declinans ad excessum. si cut in mulierculis aliquibus aut melācolicis/habentibus ex leui causa lacrimas etiam usq; ad turbatōem cerebri et oculorum caliginem. Aliq; plus meritorū est velle flere et non posse q̄r flentibus abundare. hoc est q̄d dicitur. Dole q̄ non doles. Quererūt etiam aliquis si cōtritiois amaritudo tanta esse debet ut homo maller dānari vel annihilarī q̄s rursus peccare. vel

etiam pdere omnia que habet etiam copus. Tolle inquisitiois tales curiosas et piculosas et ideo omitendas o anima. et dic ita. Tu scis fragilitatem meā. tu fidelis es mō pmittis metentari sup id qd possum. id est. non cadere in tales necessitates hoc vel illud eligendi nisi dares virtutem bene eligēdi. Hoc mō seruat humilitas cum iusticia ubi si fieret electio alterius partis / imminaret alterū ex his piculis sc̄ psumptio vel mēdaciū. Queres ptereā si quis habens filium ex adulterio / netur dolere de tali filio et velle ipm nō habuisse. Rñsio q̄ hic facienda est separatio filij et peccati. Diligendū est filius. odiendū est peccatū. nec est vna dāda electio in his rebus. Hora de matre magistri sententiā.

Quarta. Postremo sit aqua cōtritionis viua. id ē crebro et quasi iugiter scaturiens. hanc optabat ppha dicens. Quis dabit capiti meo a quam et oculis meis fontē lachrimarum. Hoc sicut plebis si mox et semper fit actialis recognitatio de peccato. dolet homo de testis illud modis et dicitis. alioquin vide tur illud approbare et nouiter delinquere. sic q̄ iustus est iustificabis adhuc. et sordidus sordescet adhuc. Qualis autē erit q̄ contritio de venialib;. Dicitur q̄ virtus sufficit. dum sc̄ quis in generali detestatur omne peccatū et ad deū cōuertit. Felix aia cui dātu est habere talem aquaz calidā mūdam amaram et vinā. Sed recordi nostro et similibus cordi duro super adamantem et silicē qd nō nisi emollias male habebit in nouissimo. Quis dabit huic quā in peluum cordis mei. Percute domine iesu virga tua silicem hanc ut fluat aquelargissime. quēadmodū factū est olīz percutiente moyle petram in deserto. Legi de quibusdam tuis q̄ nō hñtes hācāg ad nutum. percusserūt seipos etiam verbere et virga materiali ut inde cōsequēter temerante cū plagiis et sanguine pflueret riuius lacrimarū. Hec est vna ex industriis pducendi hanc aquaz. Alteram industriam habemus in figura iacob/ qui puto impletos humo et limo sc̄ pbilisteis rplētib; mūdabat. aut alios fodiebat. ut abiet terra/ manent libero cōductu vena purissima. O quotiens impletā aia nrā limo terra sc̄ terrenis affectib; et desiderijs. qui bus obstruit pñs meat? anie/ne p̄tritiois

sq; fluant. Teterz purgatio hec sit p emun-
datorum ieunij et abstinentie amaru. si-
cūt christus surrexit a cena. depositus vesti-
menta. Tertia additur industria p ad-
iutorium orationis. vt si haurire aquaz so-
li uō sufficim? haurieres nobiscum aduo-
cemos. qzadmodum egit ille qui a maria
magdalene gratiam impetravit lacrimazp
Ad hoc figuraliter induceretur illud soli-
ni (si tamen verum est) de quodaz puto p
fundo. in q dum deesset qz aduenit virgo
ad os putei. et suo clamore aquam eduxit.
sic anima per orationem sicut apa suspiras
impetravit irriguum inferius et irriguum
superius. Utuntur alij p quarta indu-
stria/consideratione misericordiarum et calamitatis
quas vident in proximis. vt inde p
compassionez lachrimes eliciant. Sic fit
vt consequenter misereatur eo p benignius
et misericors deus. Considerat animaz p
priam quasi sit in purgatorio. Hec indu-
stria locum habet in consideratione passio-
nis domini nostri iesu christi. De qua di-
cit Bernardus q nullum cor tam durum
est qd non mollia si passio domini ad me/
moriam reuocetur. Hic oculus ppi in hac
consideratione petruni respicit et flet ama-
re. Per has viynam aut similes industria-
as proferret terra cordis nostri fluente a-
que viue. ne esz vel sit sicut terra sine aqua
Deserta inanis et vacua. terra inuia et in-
aquosa. terra monstruosa gelboe ybi nec
ros nec pluuiia cadit. Itaqz sine hac aqua
incurrit illa maledictio christi. Si non
lauero te non habebis partem mecum. Pro-
hibeat bane altissimus.

Habita aqua per contritionem /
bonum erit initium vt fiat ablu-
tio per confessionem. Fiat autem
opportune. fiat integre. fiat vere
et non ficte. fiat a suo iudice.

Fiat opportune.
Hoc est tempore ordinatio p ecclesiam. saltes
semel in anno. Et hic est primus casus.
Secundus casus est ante susceptiōem. bñ
dicti sacramenti. et hoc extendere voluerūt
aliq ad oēm actū hierarchicū ecclesie/ q nō
sine confessione deberet exerceri. Sed ra-
tio eoz non videtur concludere nisi de cō-
tritione. Hora si occurrat peccatum ce-
lebranti. Alter casus est in periculo mortis
Em pbabilem coniecturam. alioquin bo-

mo se exponeret periculo peccati. quia te-
netur ad minus ante mortē confiteri. Ces-
ante illa. pbabile coniectura licet differre
confessionem. Quarum casus si nunchā
beat copia sacerdotis vel penitentiarij/ nec
est spes q postmodum ante paschā vel mor-
tem vel eucharistie debitam susceptionem
habeatur. Confessio c̄ebrior est lauda
bilioz sepe fit. nō tñ apli in obligationem
cadere regulariter. Dixi laudabilior sepe. qz
contingere potest vt repetitio esset viciola
et quasi tota eneruans devotionis virtutē
sicut in scrupulosis tediosissimis/nolenti-
bus adquiescere cuiusqz consilio. Dixi p-
terea regulariter non cadere in obligatio-
nem. qz vel ratione conscientie hoc dicitan-
tis. vel status aut tribulationis aut necessi-
tatis hoc exigeris/ aut regule statuetis pos-
set obligatio consurgere.

Fiat etiam integre

sicut integra est contrito de omnibus. sic
confessio. Hic studiositas speculatrix de
plurimis querit Ad querespondere potest
charitas edificans. Illa est enim que docet
de omnibus. quippe spūl sanctus charitas
est/ qui docet omnem veritatem. Est etiaz
charitas finis legis. Fin quam cetera debet
moderari. Queritur ergo primo de ve-
nialibus. Dicitur q non est de necessitate
cōfitendum. et hec cōsideratio docet tolle
rescrupulos multoz celebrantium. qz ve-
nialia possunt aliter deleri qz p confessioz
Queritur de oblitis. dicitur q sufficit se-
cisse diligentiam moralem sicut p magna
refieret. Et sic vel deus indulget. vel alias
reducet ad memoriam. Talis certitudo suffi-
cit ad nō peccandū nouiter/in celebrando
vel ad cōfessiōem nō inualidandū. San-
deberet fieri reductio ad memoriam confi-
tētis vel inquisitio. Sic utiqz cū recto mo-
deramine. et sine curiositate noria sicut ob-
stetrix omnia et medicus et index diligēter
investigat. Alioquin a pueris pueris et lai-
cis et idiotis/ qui nō habent reflectiōez su-
per actus suos/ vichzetur aliq pura cōfes-
sio. Scīt hoc expti. Hec est vilitas prin-
cipalis cōfessionis. Animaduerte tamen/
q si oblita redēt ad memoriam. illa cōfite-
da sunt eidem sacerdoti vel alteri/ qzqz ēēnt
dimissa. sicut de peccatis diximus in cōtri-
tione deletis. Queritur de dubijs. Du-
bia sunt in triplici differentia. sicut pōt bo-

LE

Berimo de penitentia

estimare se delinquisse in hoc vel in illo. Aut enim credit magis. qd peccauit mortaliter. in hoc facio vel in illo. et sic tenetur confite ri vel deponere conscientiam. Aut dubitat ex equo. et sic similiter obligat. Aut credit magis. qd non peccauit cum dubio tamen de opposito. et hoc dicitur scrupulus. et p hoc dubio non tenetur nisi aliquando tenetur. qnq expedit dicere qnq et sepius con temnere et contra agere. p certum habito consilio pitor. Item in dubiis sub conditone cōfiteendo est. et potest certa absolutio dari. Item in dubiis consurgentib ex iurib et ex sententiis positivis potest nō confite tibus exp̄sse absolutio admistrari. ¶ Queritur de circūstantiis. Rndetur qd quedam sunt peccata mortalia que sc̄z mutat spēm ut furari in templo. ille sunt de necessitate confitende. Quedam aggrauant peccatum notabiliter. ut rapere centum plus ē qd decem. et tales si habentur in memoria dicende sunt. Quedam aggrauant tantum modum faciendi. tales non sunt dicende sed ne cessitate. imo qnq omittende. vt in peccato carnis. nisi p securitate maior et dubio ne peccatum mutauerit spēm. Quedam alleiantes. quedam impenitentes. Alleiantes non sunt dicende nisi in dubio scandali sacerdotis. Impenitentes omnino dimittende sunt nisi p familiaritate contrahenda. ¶ Queritur de circūstantia psonae cuz quafit peccatum. Rndetur qd est regulariter facta. nisi vel vbi nō potest aliter peccatum dici. vt si vir abusus est p pria uxore. Velybi potest p dñe non obesse. tam dicenti qd ait clienti. qd psonae illi peccatri. Addit aliq. qd si aliter non potest dici peccatum quin confessio agnoscat psonam. p gendum est ad alterum. Hoc estimo cōsilium esse non pceptum. nisi vbi possit obesse psonae illi revealate. ¶ Queritur de casibus reseruat. Hic est tam p funda difficultas. vt durans doctor exercitatissimus in istis. tractando hanc materiam dicit qd expediret haberet super hoc papale cōsilium. Et difficultas (vt bene tangit) puenit ex reservationibus peccator. aliter qd sit in curia romana. qd non reseruat curia romana vt dicit nisi quasdam irregularitates aut penas. Dicunt aliqui qd iura nunq voluerunt reseruare peccata aliqua. nisi publica ad terrorem aliorum. Una mollices reseruabit. adulterium mulierum. peccatum sacerdotū cōcubinario

rum. ¶ Si plati omnes attenderent pfun de. qdta est difficultas qdum onus dicere peccata sua secreta etiam vni ipi (credo firmiter) nunq tale iugum imponerent leui ter ceruicibus subditos. Unde innumerabiles p̄cipitantur in infernum. Ville penitentiarū non sufficerent in bac ebdomada. p̄ conservatoribus reteruator. Logno ui plures qui p biennium vel triennium vix potuerunt induci ad confitendū quedam suos peccator. Qualiter ergo talia dixissent vni plato vel penitentiarī. p̄ certis pueri et puerelle et mulieres verecundissime. Dici non potest tēstus ē in pudore tyrannus. Credentes terrere subditos occidunt. et de mergunt tacentes in infernum. ¶ Ex hac materia et alias ppendite quanta difficultas est in materiis moralibus et theologiis utilibus in quibus homines p̄ totam vitam exercitati vixscūt qd dicere. Quid igitur facient scholastici nostri ipsi. qd matierias tales nec cogitare nec legere supficie tenuis dignantur dicentes. O sciēt talia cum vellemus. Utin ergo tales aliquando. alioquin nihil scient etiam quando vixerint pauca scient. ¶ Sed dicamus ad id qd queritur qualiter se habebit peccator. habens casus reseruatos. Hic est certa conclusio qd si habeat talem sacerdotem qui potest et velit enim absoluere nec inde scandalisetur tenetur totū dicere. Exempli gratia. Si vadit ad ep̄m et ep̄us vult totū audire dicat. Si ad suum curatū qui potest absoluere similiter dicat. dum m̄ vtrōbiq sit securitas qd neuter scandalisabitur. p̄ punitatem ad peccatum. vt in materia fidei vel in peccato carnis. Sed querat tunc alios de licentia saltē petita. Si autem ep̄s qui potest omnia absoluere non vult nisi reseruata audire. et aliud nō possit nisi non reseruata. et nō abest bona voluntas et bona fides in cōfiteente. Hō audere. dicere quin posset peccata sua isto modo dimidiare. sicut ligatus duabus excōicationib p̄t absolui. primo de vna. post p decem dies ab altera. sicut etiā in diuersis diebus p̄t fieri vna cēfessio. Itaq nō requiritur tanta vnitatis sicut in alijs sacramētis. Et est ibi que dam vnitatis in ministris istis duob. in vnitate sc̄z vni poteritis sacramētū aliter itegre et pfecte sup̄ istius peccata. Hō audere p̄ trea assere in onus sacri cōfessionis qd talis teneretur suo sacerdoti qui non p̄t de

Factus in cena domini

41

omnibus absoluere omnia dicere. Scio
tamen quod tutius est et salubrius (sed non quod
liber potest faciliter induci) dicere peccata
sua sic dicensis. quod ut dicit scotus talis co-
fessio de vno peccato pluribus non vocat
ex genere suo esse secreta. quod isti duo quod audi-
erunt possent ferre testimonium contra confessio-
nem in foro cōtentioso. licet peccaret. non
valet et testimonium. Item nullus inuitus
potest (ut videtur) cogi dicere bis peccatum
suum in confessione. cum lex diuina non co-
git vel obliget nisi ad semel confessum. Et
si in religiosis oporteat pluribus confessari.
Est de eorum voluntate qui se regule summis-
erunt. Si dicitur quod sic curatus sacerdos non
cognosceret peccatorum recte. hoc argueret quod
omnia peccata dicenda rursus essent

b) Tertio fiat uere sci-

licet non ficte. hoc est in cōtritione et chari-
tate. finitibilem cōjecturam. ¶ Utrum
autem confessio que fit sine charitate liberum
ne iterum dicantur peccata vel a precepto ecclesie
est difficultas/ vix inter scholasticos suffi-
cienter dissolubilis. Ostendit hoc multa i-
plex opinionum varietas. Dicit autem dominus
et wilhelmus pisiensis et alii confiteri quod attrito quod
alias non esset sufficientia/ sit sufficientia virtu-
te sacramenti. Ponendum est igitur et dicen-
dum sicut quidam in euāgeliō. Credo do-
mine. adiuua incredulitatem meam. ita pe-
nitentiaro. adiuua dñe impenitentiam meā
¶ Queritur si tali debeat dari penitentia? Respondeatur quod sic non absoluendo sed ad cautelam et pro-
seruatiōem pro futuris ut deus cor illuminet.
Lōsiliū Ambrosij Age interim quicquid
boni potes. et malū abbrenia. ¶ Quid si
dicit se contritum. et purat confessio quod metitur
vel scit aliud. vel non vult facere conscientiam
sed excusat re. Respondeo. quod predicere debet si
bi. quod absolutio non videtur posuerit impedimentum
et quod intentio sua non est eum absoluere nisi fa-
ciat que permittit et dicit. Atque absolutio de-
bet fieri absolute. Est autem forma talis Ego
te absoluo primo ab excommunicatione. Item
ego te absoluo a peccatis tuis mihi confessio-
nis in nomine patris et filii et spiritus sancti amen.
¶ De confessio secreto hoc tenendum est pri-
mo. quod in nullo casu reuelanda est etiam in
bere. nec papa potest dispensare. Item nec
de consensu confessi nisi dicat extra confessio-
nem. Item nec ad interrogatiōem cuiuscumque
iudicis quodcumque iuramentū. nisi bo-

mo scinerit aut per testimonia quod dicere tunc
potest et ideo debet. Non fatuam cautelam aliquo quod. Item et si sola peccata sint proprie de si.
gillo confessionis. tamen penitentie datur
interrogationes rationabiles bincinde et
pōne nostra sunt celande. Inquirētes au-
tem et reuelantes grauiter peccant. et essent
puniendi pōse: in ubi ex curiositate non ex-
charitate discreta procedit inquisitio. Item
de personis confessis expedit magis tacere quam
aliquid dicere vel laudando vel vituperā-
do in generali vel speciali.

Fiat postmodum 3

suo iudice. Judge in confessione est vel pa-
pa vel episcopus. vel curatus vel aliquis legitti-
me ab aliquo isto quod delegatus. Queritur cui
sit expedientius confessari. Rūdeo quod regula-
riter et ceteris pōtibus suo curato ordinario.
Primum pōpter obedientiam. deinde pōpter
facilitatem habendi eum postmodum in per-
iculis mortis. vel in sacro administratiōne. ¶ Queritur si confessi habentibus potes-
tatem delegaram. teneantur iterum peccata
eadem semel in anno confessari. Rūdeo quod nō
pertinet ubi de consensu curati hoc factum
est. Ideo tutius est petere licentiam. Expe-
dit etiam ut talis in anno semel se presentem
curato suo per sacrum suscipiendo et obedientia
impedenda. alioquin curatus possit ne-
gare eucharistiam. ¶ Quid si curatus nō
let credere? Rūdetur quod cui libet in foro cō-
sciētē seu confessionis credendum est per se cō-
trase. nisi in casib⁹ publicis quoniam aliter cura-
tus nō possit certificari. etiamsi sibi fieret
confessio. ¶ Quid si confessio errat in absolu-
uendo plus quam potest? Rūdetur quod si pōtor erat
bonafide et nesciat impedimentū securus
est. Si autem sciat nō rite absolvitur. Si etiam
postmodum sciat impedimentū fuisse teneat
ut plurimū iterum confessari. Dare vero regulā
generale quoniam sic et quoniam nō est plū nimis atque
difficile. ¶ Felix ablūcio pedū per confessio-
nem que ita fit opportune. integre. nō fi-
cte. et secrete. et a suo iudice. Sed resordibus
abominib⁹ aliquo et elūibilis quos
in aptū confessionis venire et palpari vel tā-
gi immo vel videri non permittunt quattuor pe-
stes improbe. pudor. timor. plūmptio. de-
spatio. ¶ De pudore habemus in Tho-
bia cui volēti lauare pedes occurrit piscis
volēs eum devorare. Quid piscis in aquatēs
nisi pudor occultus. sed suffocandus est pu-

EE 2

Sermo de penitentia

dor talis et ad multa tandem utilis inuenit.
ad cibum contra demonium et ad visum.
Applicationem non possumus. **T**erterum
scabies sic later in aliquo ut se scabiosos
non credant dicentes quid ego feci? **S**um
ego fur vel homicida? **H**oc contingit etiam illis
qui deuoti reputantur quod latet superbia sub
tile malum que non permittit deuenire in cognitionem
peccatorum contra quod orabat presta.
Illumina oculos meos tu. **E**xceptus sum de
multis et in multis qui per quatuor aut tres
annos fuerunt in peccatis grauissimis quam
vis fere quotidie considererent et ut erat sua opini
o penitentebatur. **Q**uid ergo erit de non recog
nitatiib; annos suos in amaritudine anies
sue si recogitantib; sedule talis cecitas ei
neat. **Q**uem non exterreat quod dicit apostolus. **A**bil
mibi conscientia sum tu. **A**mplius vero pre
sumptio seu reprobatio nequissima dece
pit plures honestes vocem corninaz crassas
couerti poteris cum voles. **H**ec vox innuera
hoim milia et perdidit et perdit. quod qui non est bo
die crassus minus aptus erit. **P**ostremo
vidimus desperationem in iuda et cayn et quibusdam aliis. **D**igrat iudas. i. conscientia ser
uus optimus propter multitudinem et afflictionem seruitutis. quod scilicet quotidie fit reiteratio
peccatorum que iudas abluere tandem refu
git et desperat. **A**bhiciamus hec impedimenta. quod dominus et si re gradem nobis diceret bene facere debueramus quanto magis quod dicit cuiuslibet
nominis. vade et lanare septies. i. perfice.

Conuertamus postremo oculos no
stre conscientiis ad extersiōem quae
fit per manū satisfactionis. **H**ec quā
dem exercitio beatitudinem seu penalitatē
babeat rōabilitatē. beatitudinem. beatitudinem.
Preponueram fīm hec qua
tuor quedā differere salubria de modis iniū
gendi satisfactiones. ut nec graues sint nec i
portabiles. nec publice per peccatis secretis.
Alec dentur in uitis aut si non fieri creditur
quod melius est cum pia pñia et quasi nulla du
cere hoies in purgatoriū. quod cum fortis quod non fi
et opprimere et decrudere in infernum. **A**lece ex
igantur irregulariter iuramenti aut promissi
ones de hoc vel hoc faciendo. **S**ed magis
oīa in monitione atque conscientia. Denique salu
bertum est inducere hoies ut aduersitates
et labores huius vite accipiant in patien
tia et bona gratiūatione. quod per hoc potest
efficaciter ut crebro satisfacere de peccatis
suis. et gratiarū augmenta permaneant. fiat vir

tus de necessitate. **S**unt autem sordide trans
gressiones aliquid que vix ad fundū pñctū ex
tergi. Exemplificemus in quatuor. **T**rimo. corruptio aliorum in morib; **S**up quo
accipite quid Berengarius moriens in die
ephie dixerit. Hodie mihi apparebit dominus
meus ibus regnus. vel ad gloriam sicut sperop
pter pñiam meam. vel ad damnationem si
cut formido propter aliorum corruptiōes quos
ad viam veritatis reducere non potui. **H**orre
ant et caueant hi qui ad similitudinem de
monū gaudent alios secū trahere ad inte
ritum pertinaciam et pueros tales nescio
si potuerūt unquam satis penitere sufficiēt eis
debuerat damnatio propria. **Q**uid de malis
exemplis magnorum et litteratorum virorum?

Alterum est vitium quod vix suscipit satif
factiōem et extorsionem scilicet iniustū bellum in
temporibus. et iniuste pñtiones in spūa
libus. unde oriuntur mortes tam tempales quam
spūales. **O** felices quos de tollit extra ne
cessitatem aut pīculū talia faciendi. ut nec
iniuste militent aut militare consulant. **I**nferimus adhuc tertio iniustum patroci
nationem. que dolis et astutis tollit heredi
tates aliorum. quod sit vix conscientia vel restitu
tio sup istis. Et adhuc insanabilior est ini
usta diffamatio que debitam vite ciuilis fa
mam auferit. **P**ostremo ponimus pñ
positatem status. ut per symoniam vel rapi
nam aut usuram. quod vix potest fieri cessio
ut descendat quis a statu alto quodam
bilissimo in bassum debitū et tranquillū.
Lanta est humani cordis arrogantia. ut
se et suos plures damnari citius patiatur
quam humiliari quod si non esset non tam durasset
hoc execrandū et excruciable scisma pestis.

Tandem epilogantes orem ut lauet nos
regnus. quatenus prem secū beatū. Lauet ac
per ministerium pñce. Que hauriat primū
quam contritionis calidam mūdam ama
ram et vivam. Secundū abluat per manū conscientis
opportune integre et non sicut secrete
et suo ordine hoc est sub suo iudice. nec ob
stent quatuor pestes pudor timor presumptio
despatio. Exercitio demum fiat que beatitudinem
subtrahentes nos a voraginib; peccatorum. que
nos in alienas manus per iniurias precipitant
a quibus vix unquam possimus emergere. Sic mū
di erimus in cubili conscientia nonne tranquilli honestū
partem exuberatissimam cum christo hic per
gratiam et in spe. et postmodū in regnum glām

Factus in cena domini

41

caius nos p̄ticipes efficiat. Amen
Finis.

Bermon eiusdem can.

Ocellariū de dñio euāgelico fact⁹ ī cena dñi.
Dñia dedit ei pater in manus Joh. xiiij. Originaliter ī euāgeliō p̄tialiter recitato.
Pro impetranda gratia et b̄tute dīgitī detrecte manus dei
qua apta/oia implentur bonitate. q̄ subitra
cta/oia labefactione repentina dissolunt
te matrem gratie/ te virginem inclitam/
p̄ cuius manus (teste Bernardo) datur no
bis quicqđ datur. que diues es in oēs iūo
cantes nomen tuū. salutantes imploram⁹
et implorantes salutamus dicētes Ave
Dñia dedit rc vbi supra. Apud vos o do
ctissimi et p̄cellentes viri/mibi sermonē ba
bendū esse cōspicio. qui certa iam et indu
bitate fide tenetis/q̄ filio suo dño nřo Je
su xp̄o dedit omnia pater in manus/ac p̄
inde monarchaz eū vlem cōstituit. vt iure
dixerit. Matth. vlti. Data est mihi ois po
testas in celo et in terra. Hoc dilectus eius
aplus cōtemplabatur dū assenuit Apoca.
ix. q̄ habet in vestimento et in semore suo
scriptum. Rex regū et dñs dñantiū. **S**z
quo iure xp̄us/q̄ insup titulo monarchiaz
banc accepit. Multiplici quidem t̄signā
ter triplici. Primū iure hereditario dñiē
filiationis. Nam et si filius et heres arguit
aplus Roma. vi. et Gal. iiii. Atuero d̄ deo
patre/vere vidit et enūciavit sancta illa mu
lier Judith. ix. appellans eū dñm vniuerse
creature. Dñs igitur talis erit et filius. Dic
postq̄ dñs per xp̄ham dixisset ad filium.
Ego hodie genui te/subiūxit p̄ dñti. Po
stula a me et dabo tibi ḡtes. hereditatē tu
am et possessionē tuā rc. tanq̄ diceret illi.
Lx. xv. Fili omnia mea tua sunt. Secun
dū ius monarchie v̄lis in xp̄o cōsurgit et
titulo. mutue dilectionis eius ad p̄rem. Nā
antiquū est ph̄ice vertitatis puerilū Amu
torz oia esse cōia. Fili⁹ enī q̄ suo mō repē
dic oia patri. in donatiua spiratioē supmi
amoris q̄ sp̄üssanc⁹ ē/coexistit readama
tionis vicissitudo vt ei p̄f donet oia. Am
plius tertiu ius monarchie v̄lis inuenit i
xp̄o appropriate q̄ ad naturā assumptā ex
titulo victoriose debellatiois seu ciuilis ad
quisitionis et cōquestus. Victorē cūcta

sequuntur ait quidam. Nonne christus ut
imperiosissimus vīctor/aereas potestates
debellauit. Sic notat apls ad Eph. iiij. No
ne captiuā sub eis duxit captiuitatē/ quaz
ap̄iū sanguinis p̄cio redemerat et suā effece
rat. Sicut xp̄ha testaf Ascendēs in altum
rc. Idem babet ad Eph. iiiij. Quin etiam
tota vniuersitatis machina que gratia ho
minis condita est fm p̄bm et habetur satia
Deute. liij. Ipa fuerat ad impiū crimen le
se maiestatis diuine/deteriorata. teste Lg.
priano. et a nativo decore suo/plarimū de
ciderat. Juste nim̄p. vt in bōis p̄ter se cō
ditis/homo pditor et p̄uaricator plecteret
Sed audi qđ sūg hoc cārat ecclesia. Ter
ra pontus astra mūdus q̄ lauanū flumine.
Ecce p̄ xp̄i passiōem lata et repata esse oī
nia aqua emūdationis repationis ac pul
cificationis. Nonne inductus est apl's di
cerē de xp̄o passo. q̄ deus exaltauit illū et de
dit illi nomen qđ est sup omne nomen. vt
in nomine ihu omne genu flectat̄ celestū ter
restriū et infernoz. in signū vniuersalis do
minij ad Philipe. iiij. **H**abemus ergo ti
tulos enumeratos tres in xp̄o. diuine filia
tionis. mutue readamatiōis. et strēnue de
bellationis. p̄ter qđ rite dictū est. q̄ oia de
dit ei pater in manus. Ita sentitis de chri
sto o sapientissimi viri. Ita iugiter pia fi
dei sinceritate deo ppicio sentietis. Quam
obrem nec habeo necesse in p̄suadēdo am
plius verba p̄dere. aut opaz cōsumere. nec
istū solem veritatis p̄fulgidū/ingerere de
deo vobis ip̄m cernentibus. et de xp̄o sciē
tibus q̄ om̄ia dedit pater in manus. Pro
pterea traducaſ sermo noster a līa ad my
steriū. a fidei soliditate/ad moꝝ puritatem
era diuina filiatione naturali/ad p̄ticipa
tam filiationis adoptiue generatiōem. **P**ertractemus q̄ pacto sp̄ūs quilibet xp̄ia
nus/xp̄i frater et amicus/sit aut esse debeat
princeps omnū. Contemplemur q̄sta et
q̄ superflua liberalitate/omnia dederit no
bis pater in manus si volumus. Quis pa
ter? Pater ille qui possedit et fecit et creauit
nos. Dente. xxvij. qui a nobis pater agno
sci/pater vocari/altissima prorsus et obstu
pescenda dignatione voluit; monuit; arcis
iustit. Matth. vi. Quid enī mirabilis. qđ
ad audiendū iocūdius. q̄s vt vnuſquisq̄ fi
deliū instar xp̄i monarcha sit oīm si placet
et ita est tū. vnuſquisq̄ sp̄ūs vere fidelis/
monarcha est oīm et multiplici. nō vno sed

EE 3